

[Jacob Lindenskov]

dens suverænt største hvalfangernation, har ikke mærket noget til angrebene fra f.eks. Greenpeace. Men hvis organisationerne tror, at de små nationer er svage, så tager de fejl. Vi har ingen planer om at lade os diktere.«

Hvalfangstkommissionen er ikke en international miljøorganisation. IWC-konventionsgrundlaget er stadig regulering af hvalfangst, sådan at den sker på et bæredygtigt grundlag med hensyn til regenereringsmulighed for bestanden. Ikke desto mindre dirigerer miljøorganisationer efterhånden en stor del af beslutningsprocessen i Hvalfangstkommissionen i kraft af deres observatørstatus og gennem den pression, de udfolder over for medlemsstaternes regeringer.

Det er med beklagelse, at vi fra færøsk side må konstatere, at også visse partier lader sig diktere af disse miljøorganisationer. Det har ført til den uholdbare situation, at Miljøudvalget i stedet for at være høringsinstans i en sag gør sig selv til beslutningstager på et område, hvor Danmark faktisk kan siges at have afgivet suveræniteten til Færøerne og Grønland, i og med at havmiljøet inden for 200 sømil og forvaltning af jagt, fangst og fiskeri er særanliggende, som Færøernes Lagting lovgiver om og fastsætter regler for fuldt og helt, og Grønlands Landsting udøver delvis samme kompetence.

Hele denne sag har vist, at spørgsmålet om relationerne mellem Færøerne og Danmark i rigsfællesskabet trænger til en gennemgribende drøftelse. Jeg forventer et udspil fra landsstyret, der indebærer en revision med henblik på en reel færøsk selvstyreordning.

Det står i hvert fald helt fast, at det er nødvendigt at undgå den situation, som vi nu har set, at de færøske og grønlandske mindretal på områder, hvor lovgivnings- og forvaltningskompetencen er særanliggende, ikke bliver hørt.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

De indlæg, vi her har hørt fra tre nordatlantiske folketingsmedlemmer, bør gøre et dybt indtryk på alle i dette Ting, for det drejer sig om, hvad vi mener med rigsfællesskab.

Rigsfællesskab er andet og mere end kolde paragraffer og stemmetælling i udvalg i Folketinget og i folketingssalen. Rigsfællesskab er også noget med at have forståelse for hinanden og vise hensyn til hinanden, og derfor forstår

jeg godt den bitterhed, som har lydt her fra Grønland og fra Færøerne, en bitterhed over, at der er nogle her i Danmark, der ikke har vist hensyn til Grønland og Færøerne i et spørgsmål, hvor man dér har en særlig og direkte interesse, hvad vi ikke har her.

Sagen er jo den, at i det meget følsomme spørgsmål om hvalfangst, som drøftes i disse dage på IWC's møde i Reykjavik, var det lykkedes at nå frem til en fælles holdning i riget, en fælles holdning, som var udtryk for en meget stor hensyntagen fra grønlandsk og færøsk side til de meget vidtgående ønsker, som det, man har kaldt miljøinteresser her i Danmark, havde. Det var noget, der var drøftet grundigt, ved jeg, i en række partier her i Folketinget. Jeg var selv i samråd i Folketingets Miljøudvalg om det, og vi troede sådan set, at den sag var på plads.

Pludselig er der et flertal i det pågældende udvalg, der på et tidspunkt, hvor drøftelserne var startet i Reykjavik, melder sig med en helt ny mening. Det var ikke særlig hjælpsomt, det var ikke særlig hensynsfuldt, og det gjorde, at regeringen måtte foretage sig det lidt usædvanlige at præcisere over for det pågældende udvalg, at regeringen ikke kan tillade, at et flertal i sådan et udvalg dikterer regeringen, hvordan nogle forhandlinger skal føres. Det var nødvendigt at trække en grænse. Det var der nogle der blev meget fornærmede over.

Det er imidlertid regeringen, der fører forhandlingerne, og hvis man er utilfreds med forhandlingernes resultat, så ved man, hvad man kan foretage sig i den anledning, og det foregår her i folketingssalen. Men det, der er væsentligt her, er at tage et hensyn til Grønland og Færøerne, og jeg gentager, at Grønland og Færøerne havde vist sig yderst hensynsfulde i tilrettelæggelsen af den fælles holdning.

Jeg ser en risiko i det her, dels for vores rigsfællesskab, fordi man i Grønland og på Færøerne føler, at vi på overfladisk vis svigter vore venner i fællesskabet. Jeg frygter også en sprængning i det internationale samarbejde, som foregår for at sikre en ordentlig udnyttelse af havets ressourcer, i dette tilfælde hvalerne.

Jeg må sige, jeg var meget forundret over, at hr. Løvig Simonsen stod her og sagde, at man går ind for en mere selvstændig stilling i disse spørgsmål for Grønland og Færøerne. Det var vel nok en flot bemærkning. Hvad ligger der egentlig i den? Det må være bekendt, at sådan